

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Catan Liliana, Guzun Ion, Boico Victor și Plămădeală Ghenadie

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Poberejnîi Igor și de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui

Poberejnîi Igor xxxxxx, născut la
xxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat
în xxxxxxxxxxxxxx, str.
xxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.08.2020 – 08.06.2021;

Instanța de apel: 06.07.2021 – 25.01.2022;

Instanța de recurs: 24.03.2022 – 30.05.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 08 iunie 2021, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Poberejnîi Igor a fost recunoscut vinovat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilită lui Poberejnîi Igor pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să nu frecventeze locuri/localuri unde se vinde și se consumă alcool pe timp de noapte între orele 22:00-06:00.

Prin aceeași sentință, procesul penal în privința lui Jelimalai Vladimir, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, a fost încetat deoarece a intervenit decesul inculpatului, însă în privința acestuia hotărârea nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Poberejnîi Igor, la data de 30.07.2019, în jurul orei 18:30, împreună cu cet.

Jelimalai Vladimir, aflându-se pe str. Vasile Coroban nr. 4, din mun. Bălți, avînd scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, profitînd de faptul că victima se afla într-o stare de imposibilitate, au sustras deschis de la Marțiopa Vasilii ceasul de mână, de culoare albă, cu cureaua de culoare neagră, la preț de 100 lei, ce se afla pe mîna stîngă a ultimului și din buzunarul drept al pantalonilor sportivi în care era îmbrăcat, bani în suma de 350 lei, după ce nereacționînd la rugămintea lui Marțiopa Vasilii de a înceta și a-i restitui bunurile sustrate s-au eschivat de la fața locului, cauzându-i astfel părții vătămate cet. Vasilii Marțiopa o daună materială considerabilă în sumă totală de 450 lei.

Prin acțiunile sale Poberejnîi Igor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Galben Mihail, a depus apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Poberejnîi Igor recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, să-i fie excluse prevederile art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blîndă, or, acesta a solicitat aplicarea pedepsei de închisoare pe un termen de 3 ani 4 luni fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A menționat că, prima instanță nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei, și anume, că infracțiunea săvârșită de inculpat se referă la categoria infracțiunilor grave și a cauzat daune materiale și fizice părții vătămate.

A susținut că, prima instanță nu a luat în calcul faptul, că Poberejnîi Igor anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru săvârșirea infracțiunilor contra patrimoniului, avînd în acest sens antecedente penale și că careva circumstanțe care ar motiva aplicarea art. 90 Cod penal nu sunt incidente cauzei.

A concluzionat procurorul că, prima instanță a pronunțat o sentință neîntemeiată și nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 16, art. 75 și art. 61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2022 a fost admis apelul procurorului, casată sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- A fost exclusă dispoziția privind aplicarea față de inculpatul Poberejnîi Igor a prevederilor art. 90 Cod penal.

- Poberejnîi Igor se consideră condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei penale de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără

modificări.

În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, prima instanță judecând cauza penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind existența faptei infracționale, vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Poberejnîi Igor în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, totodată corect a apreciat măsura de pedeapsă sub formă de închisoare și fără amendă, ținând cont de circumstanțele cauzei, persoana vinovată și urmările survenite.

Instanța de apel a reținut că, prezenta cauză penală a fost judecată în procedură simplificată și atât la faza urmăririi penale, cât și în prima instanță și cea de apel, inculpatul Poberejnîi Igor a recunoscut fapta săvârșită, depunând declarații consecutive referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz, ce se conțin în rechizitoriul din dosarul penal și care au fost reflectate în partea descriptivă a sentinței primei instanțe.

La fel, instanța de apel a reținut că, soluția primei instanțe se bazează pe următoarele probe: declarațiile inculpatului Poberejnîi Igor; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Marțiopa Vasilii din 23.08.2019; procesul-verbal de audiere a martorului Berezovscaia Ana din 31.10.2019; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii din 23.08.2019 (f.d. 122-123); procesul-verbal de confruntare din 23.08.2019, acțiune petrecută între Mațiopa Vasilii și Poberejnîi Igor (f.d. 152-153); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 16.07.2020 (f.d. 154-155); procesul-verbal de confruntare din 16 iulie 2020 efectuată între martorul Ana Berezovscaia și Jelimalai Vladimir (f.d. 156-157); procesul-verbal de confruntare din 17 iulie 2020 (f.d. 158); procesul-verbal de confruntare din 30 iulie 2020, efectuată între martorul Arcea Alexandr și Poberejnîi Igor (f.d. 159).

Subsidiar, instanța de apel a concluzionat că, probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 93-101 Cod de procedură penală, adică sânt pertinente, concludente, veridice, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, acestea fiind în coroborare între ele și demonstrând în deplină măsură vinovăția lui Poberejnîi Igor în sensul învinuirii înaintate.

Totodată, instanța de apel a conchis că, chestiunea privind necesitatea executării pedepsei n-a fost individualizată și motivată de către prima instanță la justa valoare.

Prin urmare, instanța de apel acordând eficiență deplină prevederilor art. 2, 7, 61, 75-78 Cod penal, a evidențiat că, pedeapsa este echitabilă când ea impune persoanei vinovate lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri

ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către persoana vinovată, precum și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă stabilită generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În continuare, instanța de apel a menționat că, deși la o primă vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, totuși prima instanță urma să efectueze o analiză mult mai complexă și minuțioasă a scopului pedepsei penale și a individualizării ei.

Așadar, instanța de apel a reținut relevante argumentele procurorului, precum că infracțiunea a fost comisă de inculpat dat fiind că acesta a admis un șir de acțiuni, neglijând cerințele legii, unde a sustras deschis bunurile altei persoane cu aplicarea violenței în grup de persoane, indice ce constituie un grad sporit al acestei infracțiuni.

Instanța de apel a menționat că, aceste circumstanțe, în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului, a determinat instanța să concluzioneze asupra incorectitudinii suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii în privința lui Poberejnii Igor, având în vedere, că inculpatul a comis o infracțiune gravă din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața, sănătatea și proprietatea persoanei - circumstanță care nu putea fi neglijată de prima instanță la constatarea oportunității suspendării executării pedepsei.

Instanța de apel a găsit întemeiate motivele apelului declarat și a constatat că, concluzia primei instanțe precum că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea prevederii art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, a fost una greșită, neîntemeiată și din aceste considerente o va exclude, nefiind considerat faptul că prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

Subsidiar la cele ce preced, instanța de apel a considerat că prima instanță greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei.

În continuare, instanța de apel desfășurând prevederile art. 62-71, 75 și 90 Cod penal, a statuat că, deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și

motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Prin urmare, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În speță, instanța de apel a constatat că, la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, prima instanță nu au avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și art.75 Cod penal, nu au ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei.

Astfel, instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă în privința inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările ei, precum și personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a specificat, că prima instanță a ajuns la concluzia că restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului poate avea loc fără a-l priva de libertate, ținând cont de circumstanțele prezente în acțiunile inculpatului, că a recunoscut vina, s-a căit și a contribuit la descoperirea infracțiunii, ceea ce se consideră de către instanța de apel drept o concluzie eronată, care nu poate fi menținută.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, recunoașterea vinei, căința sinceră și contribuirea la descoperirea infracțiunii au fost luate în considerație la aplicarea pedepsei, fiind aplicată o pedeapsă cu reducere, de aceea aceste circumstanțe nu mai pot fi puse la baza oportunității suspendării pedepsei.

Circumstanțele personale nu pot predomina asupra circumstanțelor cauzei, consecințelor infracțiunii și celorlalte aspecte care au fost indicate mai sus.

În continuare, rejudecând cauza, instanța de apel a conchis că în privința lui Poberejnî Igor, care a fost condamnat în baza art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, fără amendă, urmează a i se stabili executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, această soluție se impune datorită faptului, că Poberejnî Igor a fost anterior condamnat de mai multe ori, dar nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis o infracțiune intenționată gravă.

Totodată, instanța de apel a evidențiat că, revendicarea forma nr. 246 indică la anterioarele condamnări, care sunt într-un număr impunător, sentințele Judecătoriei Fălești din 07 decembrie 2005 și 27 aprilie 2007 indicând la anterioarele conflicte cu legea penală. De asemenea sunt și alte condamnări, inclusiv peste hotare. Din cazierul contravențional rezultă, că acesta a fost sancționat anterior pentru procurarea ori păstrarea ilegală a drogurilor.

Instanța de apel a constatat că, doar pedeapsa închisorii cu executare reală stabilită față de Poberejnîi Igor v-a asigura atingerea scopurilor prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, instanța de apel, a specificat că în speță, sânt respectate exigențele art. 409 Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației condamnaților, menționându-se că urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei. Prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării instanța pune pe cel condamnat în situația de „condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată”.

În acest mod, suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea acesteia.

Din considerentele menționate, instanța de apel a considerat că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 415 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, nu poate fi considerată o agravare a situației inculpatului, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a pedepsei stabilite în același sens.

Instanța de apel a evidențiat faptul că, drept agravare a situației inculpatului se subînțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt alineat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicare a unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuă, situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Astfel, instanța de apel a statuat că, cele menționate în alineatul precedent nu se referă la situația din speță, iar din considerentele expuse, a conchis că apelul declarat urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței judecătorești, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței fără modificări.

5. Avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului Poberejnîi Igor, fără a indica un temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului partea apărării menționează că, instanța de

apel nu a ținut cont că Poberejnîi Igor din data pronunțării sentinței și pînă la sedința în instanța de apel nu a săvârșit careva infracțiuni noi, nu și-a schimbat locul de trai, nu a frecventat localuri unde se vînd băuturi alcoolice.

Partea apărării susține că, în instanța de apel a fost prezentă și partea vătămată, care nu a indicat la Poberejnîi Igor și cu atît mai mult nu avea nici o pretenție față de inculpat. Poberejnîi Igor, dispune de grad de dizabilitate, are probleme mari de sănătate și aflarea lui în penitenciar, va afecta rău starea lui de sănătate.

Consideră că, instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a intra în esență și a da apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator și normele de drept ce reglementează acest aspect.

6. Inculpatul Poberejnîi Igor, fără a indica un temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând aplicarea în privința sa a unei pedepse neprivative de libertate.

În argumentarea recursului inculpatul menționează că, dispune de gradul doi de dizabilitate, vinovăția acestuia fiind doar în faptul că nu a reacționat potrivit la acțiunile complicei sale și nu l-a oprit de la săvârșirea acțiunilor infracționale.

Inculpatul susține că, în perioada executării pedepsei sale în Penitenciarul nr. 11 Bălți, starea lui de sănătate s-a înrăutățit esențial, suferă de mai multe boli cronice în legătură cu ce instituția penitenciară îi face solicitări la serviciile de medicină urgentă.

În cazul respingerii solicitării sale de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, atrage atenția asupra faptului că mama sa este într-o vîrstă înaintată de 85 ani, iar tatăl său se află la pat, circumstanțe în care solicită scutirea sau micșorarea pedepsei sale.

7. Procurorul, a depus referință la recursurile ordinare declarate de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Indică în susținerea referinței, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu argumentele invocate de recurent, iar decizia conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, recursurile ordinare declarate în speță urmează a fi admise din considerentele ce urmează.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri nemotivate și contradictorii, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit deciziei instanței de apel din 25 ianuarie 2022, a fost admisă cererea de apel declarată de către procuror, casată sentința primei instanțe în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, s-a exclus dispoziția privind aplicarea față de inculpatul Poberejnîi Igor a prevederilor art. 90 Cod penal. Lui Poberejnîi Igor, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 3 ani 6 (șase) luni, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate de inculpatul Poberejnîi Igor și avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului, ultimii critică decizia instanței de apel sub aspectul individualizării greșite a pedepsei penale, din punctul de vedere al temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că argumentele recursurilor invocate sub aspectul temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății.

Astfel, analizând textul deciziei recurate, instanța de recurs constată, că în viziunea instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu corespunde cerințelor art. 61 Cod penal.

Raportând decizia atacată, la circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că, soluția instanței de apel în această parte este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, care prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Totodată, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei.

Pe când din conținutul părții descriptive a sentinței, Colegiul penal lărgit atestă că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că acesta a recunoscut vina, este predispus să repare prejudiciul cauzat, s-a căit sincer. Circumstanțe atenuante sau agravante nu s-au stabilit, la fel cum nu au fost stabilite temeiuri de liberare a inculpatului de răspundere penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că, prima instanță întemeiat a reținut, că deși inculpatul anterior a fost condamnat, antecedentele penale ale acestuia au fost stinse (f.d. 208 verso, pct. 8.1, Vol. I).

De asemenea Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, aplicând inculpatului o pedeapsă deosebit de aspră, n-a ținut cont la individualizarea pedepsei de personalitatea inculpatului, ca unul dintre criteriile ce influențează individualizarea pedepsei penale, deoarece nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor speței la acest capitol. Or, partea vătămată a declarat că nu are pretenții față de Poberejnîi Igor, o parte din bunurile sustrate de la partea vătămată au fost restituite, inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, deține gradul II de invaliditate, având grave probleme de sănătate, toate în cumul fiind chestiuni care au fost superficial tratate de instanța de apel și care în mod direct influențează raționalitatea dispunerii executării reale a pedepsei închisorii.

Având în vedere cele constatate, Colegiul penal lărgit reține, că prima instanță întemeiat a conchis că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 2 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune și să nu frecventeze locuri/localuri unde se vinde și se consumă alcool pe timp de noapte între orele 22:00-06:00.

În acest context, potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de câțiva în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Colegiul penal relevă că prima instanță a efectuat o analiză amplă a personalității inculpatului, ținând cont și de conduita lui înaintea săvârșirii faptei, după săvârșirea acesteia și în timpul judecății.

În acest mod, în viziunea Colegiului penal lărgit, prima instanță corect a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din circumstanțele speței rezultă că corectarea inculpatului poate fi realizată și fără izolarea acestuia de societate.

Colegiul penal lărgit consideră că, concluzia instanței de apel, precum că soluția primei instanțe privind aplicarea față de inculpatul Poberejnîi Igor a prevederilor art. 90 Cod penal, nu este proporțională cu fapta săvârșită, urmările acestei și personalitatea inculpatului, nu expune și desfășoară opera de individualizare a pedepsei inculpatului în raport cu soluția adoptată.

În astfel de condiții, Colegiul penal lărgit conchide că, prima instanță la compartimentul individualizării pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364/1 Cod de procedură penală, și just a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc în condițiile aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, motiv pentru care instanța de recurs concluzionează că eroarea admisă de instanța de apel urmează a fi corectată prin casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea dispozițiilor primei instanțe.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare declarate de către inculpatul Poberejnîi Igor și de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui **Poberejnîi Igor xxxxxx** și se menține sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 08 iunie 2021.

Poberejnîi Igor xxxxxx urmează a fi eliberat din instituția penitenciară în care se deține, dacă nu execută pedeapsa cu închisoare sau în privința acestuia nu sunt aplicate măsuri preventive sub formă de arestare preventivă, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie